

4. velikonočna nedelja - leto B

Jaz sem dobri pastir

Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta.« Jn 10,11-18

Ena čreda, en pastir

Tokrat smo kot ena čreda odšli v Rim. Da bi naše romanje imelo duha edinega pastirja Kristusa, smo se naslonili na tri like: apostola Petra in Pavla ter Filipa Nerija. Za slednjega smo se skupaj navdušili ob filmu, ki smo ga gledali na poti v Rim (vsem ga priporočam). Naša razmišljanja smo v štirih dneh naslonili posebej na temeljna življenjska načela Filipa Nerija: **rahločutnost do bližnjega, poudarek na duhovni pokori in ne telesni, da bi še posebej obvladovali napuh in nečimrnost, veselje, ki krepi duhovno in fizično moč ter evangeljska preprostost.** Vrstni red smo nekoliko obrnili, da bi razmišljanja čim bolj povezali s kraji, ki smo si jih ogledali. Prijeten dom smo našli v Sloveniku pri Marijinih sestrah.

Naj bo kratek povzetek romanja tokrat namesto pridige, mogoče bo komu kakšna misel v spodbudo:

1. dan - Veselje, ki krepi duhovno in fizično moč

»Veselo srce človeka krepi in nam da vztrajnost v dobrem; zato bi moral biti božji služabnik vedno vesel.« (sv. Filip Neri)

Kaj omogoča Filipu Neriju neprestano veselje, humor, polnost življenja? Pri vseh spotikanjih cerkvenega vodstva nad njegovim delom, ki ga je ves čas opravljal Bogu v čast ter z ljubeznijo do Cerkve in preprostega ljudstva, Filip Neri ni izgubil smisla za humor, veselja, navdušenja. Zdi se skoraj nemogoče. Poseben božji dar, lahko kdo reče. Gotovo! A mislim si, da se kljub daru zdrav razum spotakne ob nasprotovanjih in podtikanjih, ki niso utemeljena. Vendar se Filip Neri ni spotaknil, ni klonil. Kako to? Popolnoma je podredil človeško razmišljanje božji logiki in je sprejel božjo norost! Kar je ljudem v nespamet, je modro pri Bogu. In prav v tem

vidim temelj za resnično veselje. Preizkušnje, padci in vse trpljenje, ki v življenju pridejo, je mogoče sprejeti z veseljem, če se odgovemo svoji logiki. Tudi tisto, kar se zdi v človeški luči do konca noro, je lahko pri Bogu razlog za veselje. Filip Neri je to zmož, zato je ohranil veselje. **Gospod, osvobajaj nas predstav, kaj vse se nam mora uresničiti, da bi bili srečni in daj nam moči, da bi sprejeli Božjo norost.**

2. dan – Poudarek na duhovni pokori in ne telesni, da bi še posebej obvladovali napuh in nečimrnost

»Če človek zatre eno samo strast, pa naj bo še tako majhna, je storil za svoj duhovni napredek več, kakor če bi se ne vem kako hudo zatajeval, postil ali bičal.« (sv. Filip Neri)

V času Filipa Nerija je bila 'moderna' telesna pokora od bičanja, spokorniških pasov in postov, do drugih telesnih zatajevanj. A Filip Nerij je videl v tem nevarnost, da človek postane le še bolj ošaben. Zatreti je potrebno greh, ki je v nas, ne telo.

Ko sem razmišljal, kako je Jezus vzgajal svoje učence k pokori, nisem našel drugega kot to, da je učence izzival k rasti in dopuščal njihove padce. Apostol Peter mi je vedno bližji v svoji grozno človeški pojavi. Ves čas se je postavljaj v ospredje. Lahko bi rekli, da ga je pomembnost 'konkretno vozila'. A Bog ga je vzgajal prav s tem, da je moral v padcih spoznavati, kako je grešen. Ko je nekega dne po neuspešnem lovu kljub svoji domišljavosti spoznal, da je le medla senca Kristusa velikega ribiča, ki podnevi napolni čolna z ribami, je vzkliknil: Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek.

Duhovna pokora pride sama, le sprejeti jo je potrebno. **Če hočemo rasti, bomo tudi padali. In ko padamo, moramo priznavati svojo grešnost. Mar ni to 'čudovita pokora'! In to zadošča.**

3. dan – Rahločutnost do bližnjega

»Vedno moramo iz vsega srca Boga prositi, da vsak dan množi v našem srcu luč in toploto svoje dobrote.« (sv. Filip Neri)

Kdaj je Jezus rahločuten in kateri lastnosti se takrat najbolj izražata? Pomislil sem na naslednje dogodke: ko se prikaže apostolu Tomažu; ko trikrat vpraša Petra, ali ga ljubi; ko reče Marija po vstajenju, naj se ga ne dotika, ker še ni šel k Očetu itd.

V ospredju vidim dvoje: božjo veličino in človeško majhnost. In prav to dvoje je bilo vir duhovne moči Filipa Nerija. Čutil se je tako nevrednega, da ni hotel biti duhovnik, dokler mu duhovni voditelj ni zapovedal, da sprejme posvečenje.

Samo tam, kjer je Bog velik in človek majhen, je prostor za pristno rahločutnost med brati in sestrami.

4. dan – Evangeljska preprostost

»Kdor si želi zamaknjenj in videnj, se ne zaveda, kaj si želi ...« (sv. Filip Neri)

Vse dni so nas spremljala razmišljanja papeža Frančiška, ki smo jih poleg opisov svetih krajev nosili s seboj. Naj zadnjo misel prepustim njegovi besedi:

Bog deluje v ponižnosti in preprostosti

»Božji slog ni nikoli spektakel. Ko je želel osvoboditi svoje ljudstvo, ga je osvobodil preko vere in zaupanja nekega moža, Mojzesa. Ko je želel, da mogočno mesto Jeriha pade, je to storil preko neke prostitutke. Tudi za spreobrnjenje Samarijanov si je pomagal z delovanjem neke druge grešnice. Ko je Davida poslal, da bi se boril proti Goljatu, se je to zdela norost: David je bil majhen, imel je le pračo in kamne, pred njim pa je bil velikan, ki je imel meč. Ko je trem modrim dejal, da se je rodil Kralj, velik Kralj, so ti našli otroka v jaslih. *Preproste stvari, ponižnost Boga, to je Božji slog, nikoli spektakel.*

V eni od treh Jezusovih skušnjav v puščavi mu je hudič dejal, naj se vrže z vrha templja, da bi ljudje, ki bi videli čudež, tako lahko verovali vanj. Tudi to bi bil spektakel. A Gospod se razodeva v preprostosti in ponižnosti. *Tako deluje Gospod: stvari naredi preprosto. Tiho ti govori na srce.* Božji slog sta ponižnost in preprostost. Tudi v liturgičnem obhajanju in zakramentih je lepo, če se razodeva njegova ponižnost in ne posvetni spektakel.« (Papež Frančišek med sv. mašo v Domu sv. Marte, 9.3.2015)

Žal sem Filipa Nerija pred ogledom filma komaj poznal. Film je umetniško in ne dokumentarno delo, zato so moje razlage njegovih načel, predvsem moje videnje. Vsekakor upam, da so v duhu edinega pastirja Kristusa in si želim, da bi znali skupaj ustvarjati eno čredo, ki vedno veselo roma za Njim.